

מבוי שהוא גבוה פרק ראשון עירובין ח.

מסורת הש"ס

(א) לקמן ט: (ב) ע"ש ע"ש
(ג) ג"ר אמר לא חישינן
ואכלה גירי עמיך ענך
(ד) ופי' ופי' עמיך פ"י
מהלכות שבת, (ה) לקמן ט:
כ"ג: ע"ש, (ו) ופי' ע"ש
אמאי איצטריך למימר דמבי
אמאי וי"ל דקמי"ל דגראה
במחזק אינו מדין בשום א"ל;
(ז) לקמן כב: ובהיות פ"ו
מ"י"ן חוספתא טהרות פ"ו
[ע"ש] (ח) [לקמן כ"ג:] ע"ל
[ויס:], (ט) ע"ל לפני ד"ה אמר
שמהלך, (י) ולפי' ו פי' ד"ה
תורתא כחוסא, (כ) (ט) וטותא
כח:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אבל זה
וכו' כמבוי ארוך עד כותל
(רחצה) תז"מ ונ"ב ס"א
אין זה: (ב) שם ד"ה אמר
לילה רב בייבי הימך:

מוסף רש"י

מצעשה במבוי אחד.
ולאו אחד פתוח להשיב
וראו אחד סתום, ואני
גדלו לאה י"י וגדוליו
גבורים י", ואחד אשפה,
ובתים ותולדות פתוחין לו,
דחמין תאנני (דקמן ספ.)
שרטון. ליומין גלעין,
שמעלה מיט' אשפתו
ותמיצי ונעשה קרקע
עולה (ספ.) חצר קטנה
לגדולה
שנפרצה
גדולה מותרת. להולין
כלי נכסים צנה אם עירנה
לנעמה ולא אשף עלה יני
קטנה (דקמן ספ.) חצר
שהרבים נכנסין פלה
דליך פתחים לו חצות
עשר (דקמן ספ.)

רבינו חננאל

וּלְמַחֲלֵי דְסֻלִּין אֲדַעְתִּין מַעֲיָקְרָא דְבִין עִירֵי קֳדָמֵר הָא לֹא הִכִּי לֹא מִיתַסֵּר מִצְבֵּי מַזְ' רַחֲצָה כְּגוּדָא וְאִסֵּר בְּלֹא עֵירֵבֵר גְּבִי חֲלָ' פְּלִיגִי. מֵחֵי טַעְמָא דְרַב דַּחֲשִׁיד לִיָּה מִן דְּלֹאֲמַר בְּזִי חֲזַר אֲסָרִי וּמַחֲ' טַעְמָא דְרַב דְּלֹאֲמַר לֹא אֲסָרִי: בְּנִרְחָא מִצְבֹּחַ וְשׁוֹשׁוֹ מַכְשִׁיטִין. דְּפְלִיגִי זִיָּה אֲמֹרֲרֵי לְקַמְנָן בְּפִירְקִין (ד' ט:) אִיכָא לְמַחֲ' דְּלֹאֲמַר נָדוּן כְּנִרְחָא מִשְׁנֵי זְדִדִין וְיֹאכֵא לְתַלְתָּאן דְּלֹאֲמַר אִינוּ נִידוּן. וְהִכָּה נִמֵּי הֵךְ גִּיפּוּפִי דִּלֵּיתָ לְחֲזַר הַעוֹדְפִים עַל רוֹחֲבֵי פִירְטָא הַמִּצְבֵּי וְנָחֵי מִצְבֹּחַ לֹאֲתֵן הַבְּמִלּוּאָה בְּחֲזַר לֹא מִיחִין כּוֹתֵל פְּרוּךְ הַעוֹמְדוֹת וְיִוִּיתָ מִעֶשֶׂר נִמֵּי לֹא הָא הֵלֶכְךָ אַע"ג דְּשׁוּה מִצְפֵּיטִין שְׁהַעוֹמְדִין בְּמִצְבֵּי אִין רוֹאִין אוֹתוֹ וְנִרְחָא לֹהֵם כּוֹתֵל פְּרוּךְ בְּמִלּוּאָה אֲפִילוּ הִכִּי לְרַב מִמֵּהִי הֵי גִיפּוּפִי לְשׁוּיָה פִּתְחָא לְגַבִּי מִצְבֵּי כִי הִיכִי דִּמְשׁוּ לִיָּה פִּתְחָא לְגַבִּי חֲזַר וְהֵא דִּתְנִין" קִטְנָה אֲסֹרִיָּה מִקּוּסִין אִין רַב צִנְכְּנָסִין כּוֹתֵלֵי קִטְנָה לְגוֹדֵלָה דְּלִיכָא נִרְחָא מִצְבֹּחַ וְהִוִּיא פְּרִדּוּלָה בְּמִלּוּאָה אֲבָל הִכָּה פִּתְחָא הוּא אִף לְמִצְבֵּי וְלֹא אֲסָרִי בְּזִי חֲזַר לְמִצְבֵּי וְאַע"ג דְּשִׁאֲר חֲלִירֹת הַפְּתוּחוֹת לְמִצְבֵּי בְּפִתְחֵי הַגּוֹן וְדִלִּי אֲסֹרֹת עֲלִיו זֹו הוֹאִיל וְאִינֵה רִגִּילָה צוּ שְׁהִי קִטְסוֹם הִיָּה מִתְחַלֵּה רִגִּילָה אֲסֹרֹת עֲלִיו דְּלֹאֲמַר צִפִּי מִי שְׁהִילֵּאוּהוּ (ק' ד' מַע). שְׁאִינֵה רִגִּילָה צוּ מוֹתֵר וְשִׁמּוּאֵל סָבֵר אִין נִידוּן מִשּׁוֹם שִׁיּוֹר לְמִצְבֵּי וּפִירְטָא הִיא וְדִוִּיר חֲזַר אֲסֹרִיטִין עֲלִיו אֵם לֹא עֵירֵבֵר: וְצִשְׁעִירֵבֵר. דְּלִיִּסְרֹרָא מִשּׁוֹם פִּירְטָא שְׁכַנְגוּדָא הוּא פְּלִיגִי דְּרַבֵּר יוֹסֵף דְּלֹאֲמַר שֵׁן שֵׁן דִּלִּין רִצִּיךְ כְּלוֹם אֲרָא שְׁכְלָה מִצְבֵּי לְמִצְבֵּי רַחֲצָה דְּכִיּוֹן לְרוֹחֲצָה שֵׁן רַחֲצָה עוֹדֵךְ עַל הַמִּצְבֵּי לְכָל זֶד נִרְחָא שְׁהַמִּצְבֵּי לְרַחֲצָה כְּלָה וְאִינוּ מוֹשֵׁךְ עַד רִשּׁוֹת הַרְצִים שְׁכַנְגוּדָא וְלֹא אֲחֵי לְמִשְׁרֵי מִפּוֹלֵשׁ וְרַב סָבֵר אֲפִילוּ הִכִּי כִיּוֹן דְּהַעוֹמֵד בְּמִצְבֵּי רוֹאֵה לְבִי רִאשִׁי רִשּׁוֹת הַרְצִים וְצִקְעִי רִצִּים מִרִּשּׁוֹת הַרְצִים וְזֹו לְרִשּׁוֹת הַרְצִים וְזֹו דְּרַךְ מִצְבֵּי וְרַחֲצָה אֲסֹרֹת: אֲבָל כְּלָה לְצִידִי רַחֲצָה. שְׁכּוֹתֵל אֲזִכֵּר הַמִּצְבֵּי שׁוּה לְאַחַד מִכּוֹתֵלֵי

ואורך הרחבה וגרלה כמבוי ארוך ומת-
כנגדו דקאמר רב ואוקימנא טעמא דה-
רחבה אפילו זה שלא כנגד זה אסור משום
שיש יותר מעשר בעקמומיתו לכלויל עליו
גדולה ורחבה הרבה ודמי כמבוי המפ-
תמבוי: לידו אחד יס ולידו אחד אשפה.
ויש"ס שפתו גבוה עשרה: ויעלה הים ש-
ומי יחישקו בו. הש"ס הוא דמפרש כ-
ללרשות הרבים: לאשפה דייחיה. והיא כ-
ליה לסורא בצולו. הים היה סמוך לסוהו
רצה לסמוך על מחילת הים: אמר שמ-
אחזלי: בודיא. מחללת: ואופיבו ביה בעע-
לתי: ה"מ לתי מעליא. כשש לחיים מ-
גופא א"ר ירמיה כו'. ואוקמה כשלא ע-
מבוי תנינא: חזר קטנה שנפרעה. צמלוא
והוה כשמי חזירתי ופתח אחד צמלוא דלא
קטנה אסורה. ללדיה לא פתח איהו לא
דנפרעה צמולא השני דלדיה רצים מר-
נפרעה צמולא השני: רה"ר לשומא. וס-

ולמאי דסליק אדעתין מעיקרא בין שעירבו
ובין שלא עירבו פליגי בעירבו במאי פליגי
בשלא עירבו במאי פליגי בשלא עירבו
פליגי כנראה מבחוץ ושוה מכפנים בעירבו
קמפלגי בדבר יוסף דאמר רב יוסף לא שנו
א"א שכלה לאמצע רחבה אבל כלה לצדי
רחבה אסור אמר רבה הא דאמרת לאמצע
רחבה מותר לא אמרן אלא ^א זה שלא כנגד
זה אבל זה כנגד זה אסור אמר רב משרשיא
הא דאמרת זה שלא כנגד זה מותר לא אמרן
אלא ^ב רחבה דרכים אבל רחבה דיהוד
זימנין דמימלך עלה ובני לה בתים וה"ל

וּזְרָקִין לֵאמֹר בְּשִׁבְתָּ. מִשְׁמַע שֶׁהֶשְׁפַּע
רְחוּקָה מִן הַכּוֹסֶל וּדְרָךְ
לַמַּעֲלָה מֵעֵשֶׂה וּזְרָקִין לֵאמֹר הִכּוּ מִקּוֹם
פְּטוּר וְאֵת דְּגָרֵם שׁוֹפְטִין:
לֵאמֹר מִשְׁנֵתָּנָה הִיא זֶה הַצֵּר קִטְנָה
וְכוֹן. וְאֵל דְּקַמְלִי נִדְרָה
מִצְחֹן וְשׁוֹה מִצְפִּינִים אֵינוֹ נִידוֹן מִשּׁוֹם
לְחֵי דַמְתִּי אֵיכָא לְאוּקְמָה בְּנִכְסִין
כּוֹתְלֵי קִטְנָה לְגִדּוּלָה דַּאֲם כֵּן הוּא לִיָּה
לְרֵב לְפִרְוֵי מַמְנִי לְלֹא אֵיירִי בְּנִכְסִין
אוּ הוּא לִיָּה לְמִימֵר בְּהִדִּיא נִרְאָה
מִצְחֹן אֵינוֹ נִידוֹן מִשּׁוֹם לְחֵי:
מַמְנִי

רא דשני לן בין רחבה דרביס
מר רבי יצחק מעשה במבוי
אשפה ובא מעשה לפני רבי
אמר בה דא קיימי מחיצות
יעלה הים שרטון ומי חיישינן
הרבים גבוה ו' טפחים חלון
ה דרכים לאשפה דיחיד הכא
זאי אמר רב יוסף בר אבדימי
די חכמים איכא דאמרי אמר
ר רב נחמן אין הלכה בדברי
יישינן שמא יעלה הים שרטון
יתבו ביה בעקמומיתיה אמר
אמר תורתו כמפולש צורת
לי לחי מעליא אבל האי ו' כיון
ז ביה סיכתא וחבריה חבריה:
טנפרץ במלואו לחצר ונפרצה
ה בר עולא לרב ביבי בר אביי
לגדולה גדולה מותרת וקטנה
מחתם הוה אמינא ^(ט) הני מילי
דרסי בה רבים אימא אפילו
ן לה בוז ויוצאין לה בוז רה"ר
ז הני מילי זה שלא כנגד זה
אבל

פרצת חצר כנגד המצוי אסור. והאי
אלא כל כותל שכנגדו קרי הכי ובצדי
שכנגדו ואסור מידי דהוה אמצוי עקום
ההרי כל רוחב הרצפה היו עקמומית
מצוי ומשוי כותלי אורכה לכותל אורך
זון בלתי וקורה: אשפה. גבוהה עשרה
ונעשה קרקע כרוחב פרסה או יותר:
תמעט אשפה מעשרה ומנאל זורקין
היו או אמרי ציה דההוא מצוי: פסיק
רשמות ומכמורות לכל המצואות ולא
ימין. מפסיק צינה לצין הים במחילות
יתו ובני ראשו אחר לא עשו לפתחן
זני ראשו: סינא. קביליאל בלעז:
שנאנו היל. היתר חצר תינאל ואיסור
הפתח הוא דיש לה שיעור מכאן ומכאן
ואי יותר מעשר לא היו פתח גבי גדולה:
ול רב היתר חצר אשמעינן ואע"ג
משום דלא דרסי רביס דהא גדולה לא
אי חצר לאו מקום ייחוד וסתירה הוא:

מד א ב ג מ"י פ"ז
 מה'י שבת ה'י יח
 סמג עש"ן דרנן א' עוש"ע
 א"ח י"י שם סמג: א'
מה ד ה מ"י שם הלכה
 ה סמג שם עוש"ע
 א"ח י"י שם סמג עש"ן: כט
 ו (ש"ע) שם סמג: [א]
מז ז מ"י פ"כ מהלכות
 שאר אבות הטומאות
 הלכה ג:
מז ח מ"י פ"י מהלכות
 שבת הלכה י"ח סמג
 שם עוש"ע א"ח י"י (שם)
 סמג: (ז) [סמג עש"ן: א]:

לעזי רע"י

קבילי"א [קביל"א].
 יתד: וו. וין.

רבינו חננאל (המשד)

[illegible]